SENIN

ZIUA FORŢELOR AERIENE ALE ROMÂNIEI

paginile 4-5

CEREMONIAL DE PREDARE-PRIMIRE A FUNCŢIEI DE ŞEF AL STATULUI MAJOR AL FORŢELOR AERIENE

Vineri, 18 iulie 2003, a avut loc ceremonialul de predare-primire a funcţiei de şef al Statului Major al Forţelor Aeriene.

Au participat ministrul apărării naţionale, Ioan Mircea Paşcu, şi şeful Statului Major General, generalul dr. Mihail Popescu.

S-a dat citire Ordinului prin care generalul-locotenent Constantin Gheorghe a fost desărcinat din funcţie şi numit în calitate de reprezentant militar al României la NATO, iar generalul-maior Gheorghe Catrina a fost numit în funcţia de şef al Statului Major al Forţelor Aeriene.

Prin Decret Prezidenţial, noul şef al categoriei noastre de forţe armate a fost avansat, începând cu 1 august 2003, la gradul de general-locotenent.

Au fost predate şi, respectiv, primite Drapelul de luptă şi însemnul continuităţii comenzii Forţelor Aeriene.

Locţiitorul şefului Statului Major al Forţelor Aeriene, generalul-locotenent Ion Magdalena, a adus, în numele întregului personal al categoriei de forţe, un binemeritat omagiu generalului-locotenent Gheorghe pentru rolul însemnat şi contribuţia sa deosebită la afirmarea şi dezvoltarea Forţelor Aeriene, a evidenţiat o serie de calităţi prin care s-a remarcat în întreaga sa activitate.

Generalul-locotenent Constantin Gheorghe şi-a exprimat satisfacţia pentru cuvintele calde, elogioase la adresa sa şi a apreciat că rezultatele dobândite se datorează lucrului bun în echipă, colaboratorilor săi, tuturor comandanţilor şi şefilor pe care i-a avut, dascălilor săi şi nu în ultimul rând întregului personal care a înţeles să-şi facă datoria cu conştiinciozitate.

El a adus mulţumiri sincere şefului Statului Major General, ministrului apărării naţionale, pentru sprijinul acordat în exercitarea funcţiei, a evidenţiat învăţămintele desprinse din munca desfăşurată alături de cei doi conducători militari şi a asigurat că la viitorul post de muncă îşi va dedica toate forţele slujirii cu credinţă şi dăruire a armatei, a ţării.

Şeful Statului Major General a subliniat profesionalismul, pasiunea şi abnegaţia cu care generalul-locotenent Constantin Gheorghe şi-a făcut datoria în timpul cât a fost adjunct al şefului Statului Major

continuare în pag. 5

INSCRIPŢIE PE O ARIPĂ
pagina 2

PROFESIONIŞTI ÎN INIMA PĂDURII
pagina 3

VEGHIND ÎN ARŞIŢA BĂRĂGANULUI
pagina 6

BLUE KNIGHTS
pagina 8

LA MUNTE, SAU LA MARE?

Publicaţie editată de
Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 12 (64) • IULIE – 2003

INSCRIPȚIE PE O ARIPĂ

Sărbătoarea la români este o bucurie. Tainică, reținută, cu grijă strânsă în căuș de palme bătătorite, trecută prin sita sufletului și urcată în minte ca semn de înțelegere.

La vreme de sărbătoare, tot omul bun lasă treaba deoparte, pune rânduială în toate câte rămân, îmbracă straie purtate rar și iese în lume. Un pic mai falnic, puțin mai arătos, însă totdeauna demn.

Și parcă nu sărbătoarea îl creează pe om. Pe omul bun. El este, există. Doar ochii, dar mai ales mintea noastră rămâne să-l vadă. Și, cel mai greu, să-l simtă.

- **Dar, ce am spus... a trecut.**
- **Doar scrisul...**

Canoanele blazonului

Rememorez.

În urmă cu 10 ani, câțiva oameni inimoși și o trupă de piloți talentați ai Bazei Aeriene de la Fetești, anticipând la vreme ceea ce va urma și judecând strict profesional, puneau temelia celei mai curajoase și deopotrivă ambițioase condiții contemporane, dorită de orice categorie de forțe armate: interoperabilitatea.

Ca într-un joc cu un alfabetar vechi, totul, dar absolut totul, a fost reconsolidat: selecție, pregătire, priorități, necesități, rezultate parțiale. O rigurozitate matematică a înlocuit tot ce mai era aleatoriu, o disciplină mintală de invidiat a luat locul rutinei care, în Aviația Militară, este letală.

Dacă a fost greu sau ușor, eu nu am simțit. Însă știu sigur că a fost cel mai ambițios program, coerent și cu finalitate determinată, al oamenilor care au purtat vreodată pe cerul Bărăganului și al lumii blazonul unității.

Începând cu anul 1997, obiectivele de interoperabilitate au căpătat valoare de vârf și au fost cap de afiș în fiecare plan anual de pregătire pentru luptă în zbor. Modernizarea avionului MiG-21 a susținut material și practic efortul oamenilor, misiunile de luptă, aproape complet schimbate, au pus în evidență posibilitățile aeronavei și, deopotrivă, ale piloților, realizând puntea de legătură cu sistemul de pregătire și de luptă vestic.

Aproape firesc, însă deloc ușor, anii din urmă au însemnat și evidenta apariție a rezultatelor. Un fel de liniște interioară pe care ți-o dă lucrul bine făcut, un fel de stabilitate exterioară, o anume lejeritate dată de posibilitatea reală de a aborda orice categorie de pregătire în zbor cu majoritatea piloților.

Astfel, după vreme lungă cât un deceniu, piloții de la Fetești execută misiuni de luptă noaptea, în toate condițiile meteorologice. Ultima misiune internațională la care am participat a avut ca obiectiv tocmai acțiunea avioanelor de vânătoare în câmpul tactic inamic pe timp de noapte.

Ponderea mărită a misiunilor de luptă aer-aer a determinat inevitabil reluarea și, deopotrivă, reconsiderarea misiunilor reale de lansare a rachetelor deasupra mării, în poligonul Capu Midia. Astfel, la mijlocul lunii iunie, cincisprezece traiectorii au brăzdat aerul umed și sărat al litoralului românesc într-o aplicație concepută ca joc de război și jucată la vreme de pace.

Bombardamentele și tragerile aeriene reale în poligon au devenit permanență. Executate în fiecare lună a anului de instrucție în curs, în special de către piloții din gruparea operațională, acestea au adus ca noutate folosirea bombelor de fabricație vestică. Suple, ușor de exploatat și foarte precise.

Dacă lângă toate misiunile mari ale Bazei Aeriene de la Fetești, ca într-un tablou de familie, definitivăm compoziția cu tot ce presupune pregătirea și executarea oricărui minut de zbor, realizăm, într-un anume fel, dimensiunea efortului anonim al acestor oameni. Organizarea starturilor de zbor pe două grupări – una ziua, alta noaptea –, încheierea trecerii pe avionul MiG-21 LanceR a grupării de piloți de la Mihail Kogălniceanu, executarea serviciului de luptă permanent, iar din luna august inclusiv noaptea, sunt doar câteva detalii care întregesc imaginea zilelor și nopților pe aerodrom. Aerodromul care, pe cei mai mulți dintre noi ne-a adunat sub același blazon, dar, mai ales, ne-a configurat identitatea.

Oamenii aerodromului

Dacă este o realitate că orice lucru trainic și bun se poate face doar cu oameni, atunci nu-i mai puțin adevărat că oamenii sunt cei care dau valoare și consistență faptelor.

Despre ei scriu. Despre cei care sunt acum. Nu-mi este "canton părăsit la margine de drum" amintirea, ci viața mă îndeamnă să scriu despre viață. Iar zăbava mea ține și de faptul că merită scris despre oameni vii, buni sau răi, așa cum sunt. Pentru că, atunci când nu mai sunt, când "cerul lor" intră în pământ, moare și zborul. Atunci zăbava mea ar rămâne o tardivă consolare.

Viața aerodromului are ceva din ritmul focului continuu. Iar lângă această vatră totdeauna sunt oameni – minți treze și ochi limpezi –, singurii care urnesc lumea.

Punctul de comandă, dislocat sub punctul zero al pistei, rămâne locul de unde se realizează, în tot mai aglomeratul spațiu aerian, conducerea, coordonarea și dirijarea tuturor aeronavelor aflate în zona de responsabilitate. Fiecare zi și noapte de zbor adună lângă ecranele radarelor și în punctele obligate de coordonare, pe lângă turele de serviciu, alți zeci de oameni. De la locotenent-comandorii Dan Dobre, Virgil Manta, Teodor Zelenca, Mihai Tănase sau Sorin Guthy, la căpitanii Ionuț Anton, Marian Stroiescu ori Cicerone Banu și până la mult mai tinerii navigatori cu dirijarea – sublocotenenții Vasile Paranici și Gheorghe Mecu.

Sau radiolocatoriștii, fără de care esta imposibil de conceput executarea unei misiuni în spațiul aerian. Maiorii Ion Stanciu și Valentin Rădoi, căpitanii Gheorghe Simion, Valeriu Stanciu și Petre Pârjol, maiștrii militari Constantin Zamfir, Ovidiu Lăcătuș ori Gheorghe Covalschi sunt cei care transformă o situație aeriană îndepărtată și vagă într-o imagine coerentă și logică în care poți interveni cu scopul declarat al îndeplinirii misiunii. Iar pentru ca totul să fie complet, ca evoluția noastră să poată ajunge și acolo unde deciziile de întrebuințare a forțelor se iau, vine rândul controlorilor de spațiu aerian să transforme câmpul de luptă al aviatorilor în masă de lucru pentru cei ce decid în spațiul tactic și operațional. De la Emilia Niculescu, Constanța Vlad, Jeni Strîmbeanu, Dalia Conțiș, Mona Manole, Mărioara Petre și Roberta Berbunschi pornesc firele nevăzute acoperite de profesionalism și acuratețe care întregesc trena coordonării activității de zbor.

Dacă piloții fac strict munca lor, la vedere, și ușor de cuantificat, în zeci de alte puncte sunt oameni care, în dreptul lor, fac posibilă fiecare decolare. De la ospătara Violeta Neguțoiu până la bucătarul Manuela Călin, trecând pe la doctorii Dragoș Tudose ori Mirela Miulescu, cu un popas la psihologul Cresa Gologan, fără a uita de geniștii Valentin Stanciu ori Marian Bărbat, cu șoferii Mihai Paliciuc și Nicolae Răceanu, nu fără responsabilii cu combustibilul Ion Oruna și Marcel Cantor, aerodromul și oamenii lui își desăvârșesc devenirea. Simplu, firesc, în felul lor...

Căpitan-comandor
DUMITRU BERBUNSCHI

Echipajele C-130 Hercules, mereu în misiune

La miezul nopți de luni, 28 ianuarie 2002, prima aeronavă de transport greu C-130 Hercules, pilotată de echipajul comandat de comandorul Florin Muntiu, decola de la Baza 90 Transport Aerian spre Kabul, în întâia misiune din cadrul Forței Internaționale de Asistență de Securitate din Afganistan (ISAF), în prezența unor înalte personalități și a numeroși ziariști, parte dintre aceștia aflându-se, alături de detașamentul de poliție militară, chiar la bordul avionului pentru a consemna acțiunile militarilor români. A fost o activitate pe care publicația noastră a reflectat-o în detaliu, ca și cele ce au urmat, însoțită de relatări de la fața locului, prin impresiile transmise din teatrul de operații de comandorul Florin Călin, șeful celui de-al doilea echipaj.

Misiunile întreprinse de cele două echipaje, ca și de cele ce s-au succedat, au vizat, deopotrivă cu podul aerian București –Kabul inaugurat atunci, și un mare număr de deplasări în spațiul aerian afgan, atât de nesigur în privința securității aeronavelor ce-l survolau. Adevărate misiuni de luptă în teatru de operații militare în plină desfășurare, primele pe care aviatorii noștri le executau după cel de-al doilea război mondial. Alături de reprezentanți ai Forțelor Aeriene din alte țări, printre care S.U.A. și Anglia, aliații de atunci și de azi ai românilor, Baza a fost stabilită la Karachi, de unde s-au efectuat 41 de misiuni spre Kabul, prima cu batalionul românesc de poliție militară. 41 de misiuni pe un traiect dificil, în lungime de 2.600 km dus-întors, în total 106.600 kilometri în care, în afara celor doi comandori, s-au distins prin precizia și siguranța zborului alți comandanți de echipaje: căpitan-comandorul Gheorghe Lupeș, locotenent-comandorii Marian Jilăveanu și Virgil Ion.

De la primele zboruri în cadrul ENDURING FREEDOM a trecut mai bine de un an. Debutul s-a făcut cu introducerea în teatrul de operații a batalionului de infanterie "Scorpionii Roșii", din Craiova. Oltenii vor păstra pentru toată viața amintirea acelor deplasări prin spațiul aerian al altor țări până la destinație. Siguranța zburătorilor militari le-a insuflat încredere și speranță în dificila lor misiune, așa cum aveau să se petreacă lucrurile și în cazul batalionului "Șoimii Carpaților", din Bistrița, cu "Lupii Negri", din Iași, noii sosiți la Kandahar.

Între atâția bravi "scorpioni", "șoimi", "lupi" de diferite culori, aviatorii sunt și vor fi prinți ai aerului. Profesioniști care, după cum ne-a informat comandorul Ionel Cernat – artizanul, alături de generalul de flotilă aeriană Constantin Croitoru (comandantul de atunci al Bazei) acelor misiuni ce aveau să se bucure de un mare prestigiu internațional – se află în fața celui de-al 40-lea zbor spre Kandahar, acoperind, de fiecare dată, o distanță de 9.500 kilometri dus-întors. Un total de 380.000 kilometri care, adăugați la cei menționați mai înainte, vizează o jumătate de milion numai într-un an și șase luni.

Dar cifrele sunt incomplete. Ele se îmbogățesc cu multe alte deplasări în care, la bordul aeronavelor Hercules, s-au aflat înalți demnitari români, miniștri, parlamentari, numeroși ziariști, artiști care i-au vizitat pe militarii români în diverse ocazii pentru a vedea cum își îndeplinesc misiunile în Afganistan.

Capacitatea de transport strategic a forțelor armate s-a materializat și în alte zboruri, cu același tip de aeronavă, în exerciții și aplicații internaționale în spațiul european, în Orientul Mijlociu, în timpul operațiilor militare din Irak, parcursuri de zbor care îi situează pe "milionarii" de la Otopeni în topul marilor performeri aerieni.

Acțiunile lor, atât de mediatizate peste Ocean și în toată lumea, prin intermediul unor renumite agenții de presă, în care se relatau aprecierile unor înalte personalități civile și militare cu privire la capabilitățile aviației militare române de transport, le-au creat o faimă binemeritată. Ele s-au constituit, totodată, în tot atâtea prilejuri în care s-au format noi și iscusiți comandanți de echipaje.

PETRE BÂNĂ

PROFESIONIȘTI ÎN INIMA PĂDURII

Cei care dau viață rachetelor

Cineva – "persoană importantă... Nu spui cine!" – m-a întrebat pe ce considerente am ales unitatea despre care urma să scriu în numărul special al revistei noastre, cu ocazia sărbătorii Zilei Forțelor Aeriene. Cu alte cuvinte, de ce consider eu că unitatea respectivă este reprezentativă pentru artileriști și rachetiști. I-am răspuns interlocutorului că principalul considerent al deciziei mele a fost misiunea aparte a acestei unități. Acum, când scriu aceste rânduri, realizez faptul că nu a fost cel mai bun argument. Dedic acest material tuturor acelora care se întreabă de ce este divizionul tehnic comandat de **locotenent-colonelul Ștefan Dumitrescu** o unitate reprezentativă pentru Forțele Aeriene.

Autodidact, locotenent-colonelul Ștefan Dumitrescu, comandantul divizionului tehnic, a învățat limba engleză vizionând emisiunile postului de televiziune Discovery.

Ritualul

Lansarea unei rachete se constituie într-un moment impresionant. Un adevărat spectacol. Puțini sunt însă cei care știu că acest spectacol nu ar fi posibil fără participarea divizionului tehnic. La o piesă bună, spectatorii reții în general intriga, deznodământul, frânturi din desfășurarea acțiunii și, eventual, actorul principal. La tragerile cu rachete sol-aer actorii principali sunt divizioanele de foc. Principala misiune a divizionului tehnic este aceea de a asigura divizioanele de foc cu rachete de luptă. Așadar, săgețile de foc care brăzdează cerul poligonului, impresionând asistența, încep prin a urma mai întâi o cale... pământeană, poate mai puțin spectaculoasă decât cea inițiată de apăsarea butonului "start" de la pupitrul de lansare, însă cu siguranță cel puțin la fel de riguros elaborată.

Pentru a înțelege mai bine regulile, reperele și procedurile care guvernează acest veritabil ritual de inițiere – pregătirea "pământeană" pentru evoluția aeriană –, am urmat calea rachetelor înainte de a părăsi divizionul tehnic, în limbaj de specialitate – fluxul tehnologic.

Am ajuns mai întâi la depozitul de rachete. Aici rachetele sunt păstrate în containere speciale. Pentru a lua drumul poligonului, acestea se scot din containere, se deconservă, iar apoi li se montează aripile și cârmele. Responsabil de realizarea acestor operațiuni este **maistrul militar Mihai Rotariu.** Echipa sa este formată din militari în termen.

Următorul obiectiv este platforma de asamblare. Aici, echipa condusă de **maistrul militar Ovidiu Spatariu** atașează rachetei motorul de start, componentă care asigură desprinderea rachetei de pe rampa de lansare și accelerarea acesteia până la atingerea vitezei supersonice.

Racheta ajunge apoi la obiectivul pentru montare și echipare, unde echipa condusă de **maistrul militar Dorel Ureche** montează încărcătura de luptă a rachetei și stabilizatoarele motorului de start. La acest obiectiv lucrează atât militari în termen, cât și militari angajați pe bază de contract.

Urmează platforma de încărcare. Aici, racheta este amplasată la bordul mașinii de transport și încărcare, cu ajutorul unei macarale speciale. Echipa lucrează sub atenta îndrumare a **plutonierului-adjutant șef Constantin Mariniuc.**

Pentru ca racheta să poată funcționa, are nevoie de combustibil și aer. De alimentarea cu carburant este responsabil **sergentul-major Stan Marcu,** alimentarea cu aer intră în sarcina **maistrului militar Constantin Tudor,** iar cea cu oxidant este asigurată de **maistrul militar Ovidiu Rădulescu.**

Activitățile cu cel mai ridicat grad de risc sunt cele legate de alimentarea rachetei cu carburant și oxidant. Servanții lucrează la aceste platforme echipați cu costume de protecție adecvate – măști contra gazelor, costume de opanol, cizme și mănuși de cauciuc. Substanțele chimice care intră în compoziția carburantului sunt extrem de nocive organismului uman, inhalarea vaporilor afectând sistemul nervos. Nici cu oxidantul nu-i de glumă, acesta având un puternic caracter acid. Mărturie stau găurile făcute de vaporii acestuia în acoperișul metalic al adăpostului platformei de carburant. Oxidantul se neutralizează cu apă, iar carburantul cu benzină, ambele platforme de alimentare fiind utilate cu rezervoare de neutralizant.

O dată asamblată, încărcată și alimentată, racheta se îndreaptă către ultima etapă a pregătirii sale: platforma de control și husare. Aici se verifică, printre altele, documentele rachetei și ale mașinii, starea tehnică a autotractorului și a mașinii de transport și încărcare, precum și calitatea ancorării rachetei. După ce este husată, racheta este gata de drum.

Despre reușită

Despre activitățile desfășurate în divizionul tehnic în ultima perioadă de timp ne-a vorbit **maiorul Florian Marin,** șeful instrucției. Începând din toamna anului trecut, o serie de subunități de rachete sol-aer, cuprinse în planul de restructurare al Statului Major al Forțelor Aeriene, au fost desființate. Pentru divizionul tehnic acest demers a însemnat luarea în primire a unei cantități importante de tehnică și materiale. Deși volumul de lucru a fost foarte mare, oamenii s-au mobilizat și au finalizat activitățile într-un timp foarte scurt. Eforturile lor au fost sprijinite cum se cuvine de comanda Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, care a intervenit în primul rând la transportul tehnicii din garnizoanele Galați, Reșița și Hunedoara.

În luna mai a început pregătirea pentru tragerile din septembrie, care se vor desfășura în poligonul Capu Midia. Activitățile sunt complexe, începând de la întocmirea planurilor și a programului de studiu, până la pregătirea pentru transport a tehnicii divizionului și antrenarea echipelor pentru pregătirea rachetelor pe fluxul tehnologic. Așadar, în august, divizionul tehnic se va muta, practic, la Capu Midia. De pregătirea acestor oameni depinde, în bună măsură, calificativul final pe care Brigada 1 Rachete Sol-Aer îl va obține anul acesta în poligon. Drept urmare, acestei activități i se acordă atenția cuvenită de către întregul personal, de la comandantul divizionului până la ultimul servant de pe flux.

O altă activitate, cel puțin la fel de importantă, s-a desfășurat în luna iunie și a constat în verificarea rachetelor de luptă din divizioanele de foc. În cazul în care se constată un anumit defect în funcționarea aparaturii de bord a rachetei – ne spune **maistrul militar Mihai Galiș,** operator pe stația mobilă de verificare și încercare a rachetelor –, se trece la înlocuirea blocului electronic care generează probleme, acesta fiind trimis ulterior la baza de reparații a Statului Major al Forțelor Aeriene.

Așadar, activitățile care se desfășoară în divizionul tehnic nu sunt nici puține, nici ușoare. De fiecare dată când o nouă misiune se adaugă celor deja existente, oamenii înțeleg că fiecare sarcină are importanța ei, că fiecare misiune trebuie îndeplinită cum se cuvine. Și fac tot posibilul ca acest lucru să se întâmple. Întotdeauna reușesc! Au ei secretele lor... Unul dintre ele am reușit să-l aflu și eu: orele suplimentare...

Cu oxidantul nu-i de glumă; alimentarea, golirea și neutralizarea rezervorului necesită atenție maximă din partea servanților și multă, multă îndemânare

Oameni de ispravă

Locotenentul Lucian Bornaz a cam lipsit din lotul Statului Major al Forțelor Aeriene la ultimele competiții sportive. Am crezut c-a lăsat-o mai moale cu pregătirea fizică, însă m-am înșelat. A venit în divizionul tehnic după ce a fost comandant de pluton, mai întâi în divizionul de artilerie antiaeriană al Bazei Aeriene din Timișoara, iar apoi la cel al Bazei Aeriene din Caransebeș și, ulterior, ofițer cu întrebuințarea artileriei la comandamentul Diviziei 2 Aeriene. Așadar, a fost la tunuri, apoi la mitraliere, iar acum este la rachete. Un adevărat artilerist antiaerian! L-am întrebat de ce nu mai participă la concursurile aplicativ-militare. "Nu-mi permite timpul – mi-a răspuns. Aici am o sumedenie de sarcini, una mai importantă decât alta!" Cei care îl cunosc știu că pregătirea fizică nu este singurul său punct forte. Se decurcă "binișor" și la calculatoare. Specialiștii firmei Microsoft i-au testat deprinderile, acordându-i diplome care îi atestă calitățile în domeniile ingineriei de sistem, administrării de baze de date, dezvoltării de aplicații și administrării de sistem. Impresionant, nu?! Ar fi de dorit ca managementul resurselor umane din armată să-și demonstreze eficacitatea, utilizând la maximum potențialul acestui tânăr, înainte ca vreo firmă particulară să-i facă o ofertă pe care să n-o poată refuza...

Plutonierul-adjunct șef Constantin Mariniuc a fost repartizat în divizionul tehnic la absolvirea școlii de subofițeri, în 1972. A început ca plutonier de subunitate și a trecut, succesiv, prin toate funcțiile divizionului pe care le poate ocupa un subofițer. Mai puțin prin cea de șef platformă oxidant, și asta pentru că ocupase funcția similară la carburant, iar regulamentul spune cât se poate de clar: ori una, ori cealaltă!

Nea Costică își amintește cu plăcere multe secvențe din cariera sa. Printre acestea se află lansarea primei rachete pregătită de mâna lui, în poligonul Așuluk, în Rusia. Își amintește ca astăzi, deși tragerea a avut loc în 1985, cum racheta s-a dus exact la țintă.

L-am întrebat dacă, pe lângă bucurii, are și vreun regret. "Că-mbătrânesc!" – mi-a răspuns zâmbind complice. În clubul unității, la loc de cinste, se află diploma acordată subunității plutonierului-adjutant Constantin Mariniuc de către comandantul artileriei și rachetelor aeriene, generalul de brigadă Tiberiu Marineanu, pentru ocuparea locului III la tragerile antiaeriene.

Stă scris acolo, pe diplomă, cu litere de foc: **"Artileriști și rachetiști antiaerieni, cu mintea, puterea și speranța, să purtăm și să transmitem an de an flacăra veșnică a focului sacru de armă și de corp, a spiritului de sacrificiu și crezului iubirii de patrie!"** Sunt cuvinte care se sădesc în inimă, cuvinte care obligă.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

ZIUA FOR|ELOR AERIENE

Sfântul Mare Prooroc ILIE TESVITEANUL

Este unul dintre cei mai mari sfinți militari și ai Vechiului Testament. S-a născut pe valea Iordanului, tatăl său, Sovac, fiind preot.

A crescut și a trăit ca un înger al lui Dumnezeu, rugându-se tot timpul. Și-a petrecut mai toată viața în pustie. Cărțile bisericești îi semnalează existența cu peste opt secole înainte de venirea Mântuitorului pe pământ, în regatul de nord – Israel, pe timpul a trei domnii, una mai păgână decât alta.

Între anii 870–840, el a încercat în zadar să-i readucă pe cârmuitori și pe oamenii păcătoși la credință în Dumnezeul cel adevărat, nu în idoli, cărora le aduceau jertfe omenești, în vreme ce pe aceia care îl cinsteau pe Atotputernic îi prigoneau.

Văzând că nu vor să se întoarcă la pocăință, i-a cerut lui Dumnezeu să-i pedepsească. Dar în marea sa iubire de oameni, Domnul zăbovea. La cererile insistente ale proorocului, de a-i da lui puteri supranaturale pentru a-i determina să se mântuiască, Dumnezeu i-a satisfăcut dorința.

Așa a ajuns Ilie Tesviteanul să închidă baierele cerului, de n-a mai căzut picătură de apă timp de trei ani. Râurile și pâraiele au secat. Foametea s-a întins peste tot.

Însuși proorocul a îndurat greutățile, deși Dumnezeu a trimis corbii să-l hrănească în pustie.

Ca să-i convingă pe păcătoși, inclusiv pe regele Ahab, de puterea dumnezeiască, Ilie a cerut să fie puși pe jertfelnice doi viței. Unul din partea lor și a sutelor de prooroci mincinoși, care se închinau lui Baal, și celălalt din partea lui. Vițeilor nu li se dădea foc de către nimeni. Focul trebuia să vină de la adevăratul Dumnezeu. Zadarnic l-au implorat slujitorii pe Baal, zeitatea lor, să aprindă jertfelnicul pe care se afla vițelul lor tăiat în bucăți.

Când a venit rândul lui Ilie, acesta a cerut să se toarne, de trei ori, apă multă pe viței, pe lemne, în groapă. Apoi s-a rugat Domnului. Și imediat a căzut foc din cer de a mistuit vițelul, lemnele. Până și pietrele au crăpat. Atunci mulțimea a căzut la pământ, strigând: "Cu adevărat Acesta este Unul Dumnezeu și nu este altul afară de El".

Apoi, la rugăciunea proorocului, Dumnezeu a slobozit pe pământ ploi îndestulătoare.

La sfârșitul misiunii lui Ilie pe pământ, Dumnezeu l-a luat la El cu trupul său pământesc printr-o minune. A trimis un car cu cai de foc care l-au ridicat pe Ilie, în vârtej de foc, la cer.

Înainte de a doua venire a lui Iisus Hristos să judece oamenii, Ilie va reveni cu trupul pe pământ, continuându-și misiunea de mântuire. Până atunci el veghează, alături de Dumnezeu la tot ce ține de cer și fenomenele văzduhului.

Iată de ce slujitorii Forțelor Aeriene ale României și l-au ales ca patron spiritual și îl roagă să le fie pururea ocrotitor.

Binecuv#ntarea Prea Fericitului P`rinte Patriarh al Bisericii Ortodoxe Rom#ne

Iubiți militari ai Forțelor Aeriene,

La sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, ocrotitorul celor care, cu credință și cu dragoste de neam și țară, își îndeplinesc misiunea în Armata Română ca aviatori, artileriști și rachetiști antiaerieni, radiolocatoriști și de alte specialități militare, vă binecuvântăm pe toți și vă încredințăm de rugăciunea neîncetată a Bisericii pentru Armata țării, pentru "buna întocmire a văzduhului" și "pentru cei ce călătoresc prin aer".

Rugăm pe Bunul Dumnezeu, Cel la glasul căruia "freamătă apele în ceruri și se ridică norii de la marginile pământului", Cel ce "făurește fulgerele în mijlocul ploii și scoate vânturile din vistieriile Sale" (cf. Ieremia 10, 13), să păzească de războaie văzduhul acestei țări și sufletele voastre, dăruindu-vă curaj, credință, devotament, discernământ și spirit treaz, pentru ca slujirea voastră să fie desăvârșită și biruitoare.

Cinstind memoria tuturor celor ce și-au aflat mormântul printre norii din înălțimea cerului și prețuind vrednicia veghetorilor hotarelor cerești, vă adresăm cuvânt de suflet și iubire, rugându-l pe Sfântul și Marele Prooroc Ilie Tesviteanul să ne ocrotească pe toți, păzindu-ne de foc, de potop, de venirea altor neamuri și de toată primejdia.

Biserica vă binecuvântează ca pe niște vrednici fii ai ei și ai acestui neam, reamintindu-vă să păstrați credința dreaptă în Dumnezeu și dragostea pentru toți semenii voștri.

Cu dragoste părintească, doresc familiilor voastre și celor apropiați sănătate, fericire și împliniri!

La mulți ani!

TEOCTIST
Patriarhul
Bisericii Ortodoxe
Române

MESAJUL Șefului Statului Major al Forțelor Terestre

Sărbătorirea, de Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, a Zilei Forțelor Aeriene, îmi oferă plăcutul prilej ca, alături de întregul personal al Forțelor Terestre, să vă adresez tuturor celor care slujiți cu credință interesele naționale sub faldurile Forțelor Aeriene Române cele mai alese sentimente și felicitări pentru devotamentul și profesionalismul cu care vă angajați în îndeplinirea misiunilor care vă revin.

Aflați împreună în plin proces de reformă a structurilor, de modernizare a echipamentelor și de parcurgere a ultimelor etape ale integrării României în Alianța Nord-Atlantică, cunoaștem și apreciem eforturile dumneavoastră pentru alinierea Forțelor Aeriene Române la nivelul celor mai moderne standarde. Avem ferma convingere că dispuneți de resursele manageriale necesare îndeplinirii obiectivelor asumate, astfel încât să realizați capabilitățile necesare ripostei împotriva mijloacelor aeriene de lovire. Urmărim cu deosebită atenție evoluția înzestrării Forțelor Aeriene cu mijloace de luptă performante, deoarece reușitele dumneavoastră ne dau liniștea necesară desfășurării acțiunilor terestre.

Doresc să amintesc, și cu acest prilej, colaborarea fructuoasă, permanentă și pe multiple planuri a Forțelor Aeriene cu Forțele Terestre în interesul sporirii forței și prestigiului armatei. Dăruirea exemplară a piloților și permanența serviciului de luptă asigurat de componentele apărării antiaeriene potențează unitatea structurală a armatei și conferă verticalitate strategiilor sale de acțiune.

În acest moment aniversar, ne exprimăm bucuria și satisfacția față de succesele pe care le-ați obținut la exercițiile și aplicațiile desfășurate în țară și peste hotare, în efectuarea unor misiuni de mare răspundere în zone cu risc ridicat, în teatrele de operații din Afganistan și Irak.

Vă rugăm să primiți, din partea mea și a întregului efectiv al Forțelor Terestre Române, cele mai călduroase felicitări și urarea de împlinire a tuturor aspirațiilor!

LA MULȚI ANI!

Șeful Statului Major
al Forțelor Terestre
General-locotenent
dr. EUGEN BĂDĂLAN

MESAJUL Șefului Statului Major al Forțelor Navale

Mă simt deosebit de onorat, în calitate de reprezentant al Forțelor Navale ale României, să transmit mesajul de salut al marinarilor, la acest moment aniversar, prilejuit de Ziua Forțelor Aeriene.

Așa cum noi, marinarii, sărbătorim Ziua Marinei de Sfânta Maria, cea care ne ocrotește pe ape, dumneavoastră, apărătorii cerului liber și senin al patriei, vă sărbătoriți ziua pe 20 iulie, când creștinii ortodocși prăznuiesc pe Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, cel care semnifică puterea dumnezeiască a cerului.

Forțele Aeriene reprezintă un segment important al sistemului militar, cu contribuții decisive în apărarea spațiului aerian și a întregului patrimoniu național, demonstrând că sunt parte organică a unei armate credibile și moderne.

Profesionalismul, calitățile dumneavoastră morale și profesionale, probate cu prilejul activităților organizate în comun cu Forțele Navale pe plan intern și internațional, ne dau certitudinea unor colaborări la fel de bune în viitor.

Vă rog să îmi permiteți ca în numele tuturor marinarilor români, astăzi, de Ziua Forțelor Aeriene, să vă transmit urarea noastră marinărească de "VÂNT BUN DIN PUPA" și să vă doresc noi succese în îndeplinirea activităților și misiunilor viitoare!

LA MULȚIANI!

Șeful Statului Major
al Forțelor Navale
Viceamiral
CORNELIU RUDENCU

ALE ROM~NIEI

ORDINUL MINISTRULUI APĂRĂRII NAŢIONALE privind sărbătorirea ZILEI FORŢELOR AERIENE

Ca în fiecare an, la 20 iulie – zi în care prăznuim creştineşte ridicarea la cer a Sfântului Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul, ocrotitorul celor împătimiţi de zbor, patronul spiritual al tuturor străjuitorilor hotarelor cereşti ale Ţării – sărbătorim Ziua Forţelor Aeriene ale României.

Este o frumoasă sărbătoare de suflet, de cinstire şi smerită pomenire a bravilor înaintaşi ai aripilor româneşti, de mândrie şi recunoştinţă pentru toţi jertfiţii întru slujirea, din aer şi de la sol, a seninului Patriei, de încredere şi îndemn pentru cei de azi, înrolaţi bărbăteşte în nobila misiune de veghe şi apărare a spaţiului aerian naţional.

În prezent, militarii din Forţele Aeriene – aviatori, radiolocatorişti, artilerişti şi rachetişti sol-aer – se află în plin proces de înnoire structurală, de perfecţionare conceptuală şi modernizare operaţională, fundament al creşterii puterii combative a marilor unităţi şi unităţilor, a capacităţii de reacţie şi acţiune a forţelor.

Componentă de elită a sistemului apărării naţionale, Forţele Aeriene continuă să se modernizeze în toate planurile, să-şi sporească nivelul de profesionalizare a întregului personal, apropiindu-se astfel de standardele de organizare, înzestrare, planificare şi execuţie proprii Alianţei Nord-Atlantice. Spre meritul lor, militarii din această importantă categorie de forţe ale armatei au participat cu rezultate remarcabile la o serie de exerciţii şi aplicaţii multinaţionale, în ţară şi în străinătate, şi-au îndeplinit ireproşabil misiunile în cadrul operaţiilor de menţinere a păcii şi pe teatrele luptei antiteroriste, contribuind, prin aceasta, la integrarea, pas cu pas, a României în structurile Alianţei Nord-Atlantice.

Profesionalismul personalului militar şi civil din Forţele Aeriene, ordinea şi disciplina riguroase, spiritul de abnegaţie şi dăruire, maturitatea şi inteligenţa în conceperea şi înfăptuirea reformei structurale sunt unanim apreciate şi se bucură de respectul tuturor.

Domnilor generali, ofiţeri, maiştri militari, subofiţeri, militari angajaţi pe bază de contract şi salariaţi civili, Dragi ostaşi,

Îmi este cunoscut faptul că dumneavoastră, toţi, vă faceţi cu prisosinţă datoria în posturile ce vi s-au încredinţat, manifestând hotărâre şi pasiune, răspundere şi iniţiativă. Sunt ferm convins că, şi în continuare, vă veţi pregăti exemplar pentru îndeplinirea misiunilor, vă veţi perfecţiona deprinderile, stilul de conducere şi execuţie, veţi gestiona cu competenţă şi clarviziune toate situaţiile intervenite în spaţiul aerian naţional, pentru ca, împreună cu personalul din celelalte categorii de forţe ale armatei, să asiguraţi, clipă de clipă, liniştea şi seninul Patriei, să apăraţi cu străşnicie independenţa, libertatea, suveranitatea şi integritatea teritorială ale României.

Îmi exprim, cu acest prilej aniversar, încrederea în calităţile dumneavoastră umane, profesionale şi morale, certitudinea că veţi fi mereu şi mereu la înălţimea răspunderilor, la înălţimea nobilei misiuni de străjuire a spaţiului aerian al ţării.

Cu ocazia Zilei Forţelor Aeriene, vă felicit şi vă urez noi împliniri, multă sănătate, fericire, bucurii şi prosperitate dumneavoastră şi familiilor dumneavoastră!

Ministrul Apărării Naţionale
IOAN MIRCEA PAŞCU

MESAJUL Şefului Statului Major General

În fiecare an, la 20 iulie, sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie aduce cu sine şi Ziua Forţelor Aeriene. Tradiţia creştină a poporului român şi strânsa legătură dintre Armată şi Biserică rezidă în primul rând din alegerea unor praznice religioase ca mari sărbători ale militarilor. Nu doar Forţele Aeriene au ales ca patron un important sfânt. Forţele Terestre se află în grija Marelui Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruinţă, iar Forţele Navale sub oblăduirea Sfintei Fecioare Maria.

Când ne referim la Forţele Aeriene, suntem tentaţi să ne gândim în primul rând la aviaţie. Să nu uităm, însă, că pentru a apăra cerul patriei avem nevoie în aceeaşi măsură de artilerie şi rachete sol-aer, precum şi de radiolocaţie.

Aviaţia Militară continuă să se modernizeze în toate planurile, apropiindu-se astfel de standardele de organizare, planificare şi execuţie proprii Alianţei Nord-Atlantice. Participarea piloţilor, a inginerilor şi tehnicienilor militari la exerciţiile NATO şi NATO/PfP demonstrează pregătirea lor superioară, profesionalismul şi profesionalitatea cu care îşi îndeplinesc misiunile.

Unităţile şi subunităţile de artilerie şi rachete aer-sol se pregătesc deja de câţiva ani în Poligonul Capu Midia după standarde NATO, cu echipamente şi aparatură moderne. Anul acesta, ca să vorbim doar de cel mai recent eveniment, rachetiştii români s-au antrenat împreună cu colegii lor francezi, iar diferenţele dintre ei au fost marcate doar de nivelul tehnicii din dotare. Următorii ani, conform Concepţiei de înzestrare a Armatei României, vor diminua aceste diferenţe, dar nu putem însă spune că le vor anula.

Radiolocaţia reprezintă, la rândul ei, o componentă esenţială a sistemului naţional de apărare aeriană. Supravegherea prin radiolocaţie a spaţiului aerian şi crearea imaginii de radiolocaţie unice la nivelul Comandamentului Operaţional Aerian Principal contribuie la îmbunătăţirea gestionării spaţiului aerian.

Pentru tot ceea ce aţi făcut până acum, pentru speranţa în mai bine pe care ne-o insuflaţi, vă mulţumesc şi vă felicit!

Cu prilejul Zilei Forţelor Aeriene, vă adresez urări de succes şi împliniri în tot ceea ceea ce întreprindeţi!

LA MULŢI ANI!

General dr. MIHAIL POPESCU

CEREMONIAL DE PREDARE-PRIMIRE A FUNCŢIEI DE ŞEF AL STATULUI MAJOR AL FORŢELOR AERIENE

urmare din pag. 1

General, precum şi în funcţia de mare răspundere pe care a avut-o în conducerea, timp de un an şi jumătate, a Statului Major al Forţelor Aeriene, urându-i totodată, succes în noua calitate.

Ministrul apărării naţionale, domnul Ioan Mircea Paşcu, a relevat, în intervenţia sa, modul în care generalul-locotenent Gheorghe şi-a dus la îndeplinire sarcinile pe linia înfăptuirii reformei în armată, în Statul Major al Forţelor Aeriene, capacităţile sale manageriale şi a evidenţiat rezultatele obţinute în acest răstimp de categoria noastră de forţe armate, realizările dobândite pe linia integrării ţării şi armatei noastre în structurile euro-atlantice.

Ministrul apărării a avut frumoase cuvinte de apreciere şi la adresa generalului-locotenent Ion Magdalena care, în două rânduri, a asigurat în bune condiţiuni etapele intermediare până la preluarea efectivă a funcţiei de şef al Statului Major al Forţelor Aeriene.

Domnul Ioan Mircea Paşcu şi-a exprimat încrederea că noul şef al Statului Major al Forţelor Aeriene, generalul maior Gheorghe Catrina, îşi va onora cu cinste funcţia încredinţată şi i-a urat succes în viitoarea activitate de diplomat militar generalului-locotenent Constantin Gheorghe.

ATMOSFERĂ DISTINSĂ, SĂRBĂTOREASCĂ

Duminică 20 iulie a.c., la Comandamentul Operaţional Aerian Principal s-a desfăşurat ceremonialul militar şi religios prilejuit de sărbătorirea Zilei Forţelor Aeriene.

Au participat domnii Gheorghe Matache şi Sorin Encuţescu secretari de stat la Ministerul Apărării Naţionale, generali şi ofiţeri superiori din structuri ale celorlalte categorii de forţe armate, reprezentanţi ai instituţiilor şi societăţilor aeronautice, foşti comandanţi ai Forţelor Aeriene şi de arme din compunerea acestora, veterani de război.

S-a dat citire Ordinului ministrului apărării naţionale, domnul Ioan Mircea Paşcu, emis cu acest prilej.

A fost dezvelită placa cu simbolul şi denumirea Comandamentului Operaţional Aerian Principal (COAP).

A fost prezentat Mesajul Patriarhului Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Părinte Teoctist.

Preotul Statului Major al Forţelor Aeriene George Manea şi preotul Daniel Negoiţă, de la Comandamentul Operaţional Aerian Principal, au oficiat un serviciu religios de cinstire a Zilei Forţelor Aeriene la prăznuirea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, în care s-au înălţat rugăciuni către Dumnezeu întru odihna veşnică a eroilor aviatori, artilerişti antiaerieni şi radiolocatorişti, precum şi a tuturor eroilor români căzuţi pe toate câmpurile de luptă pentru apărarea ţării şi slava sfintei noastre biserici, pentru ca Atotputernicul să ne învrednicească pentru fapte bune în servirea fără preget, cu dragoste şi credinţă a Forţelor Aeriene, a armatei şi patriei.

Participanţii au vizitat sectoare importante din cadrul Comandamentului Operaţional Aerian Principal, le-au fost prezentate principalele obiective şi misiuni pe care acesta le are de îndeplinit în cadrul sistemului naţional de apărare.

În aceeaşi atmosferă caldă, sărbătorească a fost cinstită ziua de 20 iulie în toate instituţiile, unităţile şi marile unităţi din structura Statului Major al Forţelor Aeriene.

PETRE BÂNĂ

MESAJUL Şefului Statului Major al Forţelor Aeriene adresat jurnaliştilor din Armată cu prilejul ZILEI PRESEI MILITARE

Printr-un frumos şi răsplătitor gest naţional, ziua de 23 iulie este dedicată presei militare scrise şi vorbite. Data în sine marchează momentul fondării, cu 144 de ani în urmă, la 23 iulie 1859, a primei publicaţii ostăşeşti, "OBSERVATORUL MILITAR", iar semnificaţia acestei sărbători a căpătat, an de an, noi valenţe şi reverberaţii în sufletele celor chemaţi sub Drapel, şi nu numai.

Dumneavoastră, gazetarii militari, îndepliniţi o misiune pe cât de dificilă, pe atât de importantă şi utilă: realizaţi, mânuind cu pricepere condeiul, reportofonul sau camera de luat vederi, comunicarea între cei care poartă uniformă de ostaşi, între ei şi societatea civilă, mediatizaţi înnoirile structurale şi conceptuale din cadrul organismului militar, sunteţi înaintemergătorii şi purtătorii imaginii noi, reale, pozitive, a Armatei României, a categoriilor ei de forţe armate. Şi vă faceţi datoria cu ireproşabil profesionalism, cu demnitate şi probitate morală, cu eforturi ce vă onorează şi vă conferă un loc aparte în conştiinţa şi inimile personalului Forţelor Aeriene, în conştiinţa şi inimile militarilor de toate gradele din armată.

Pe foarte mulţi dintre dumneavoastră vă cunosc personal de la diferite activităţi organizate în ţară sau în străinătate şi vă apreciez ardoarea întru zidirea în cuvânt şi imagine a realităţii necosmetizate, vă citesc şi vă ascult cu interes pe toţi şi am cuvinte de laudă pentru truda dumneavoastră în folosul Oştirii Române, în folosul integrării României în structurile euro-atlantice, în folosul camaraderiei dintre militarii români şi militarii altor state ale lumii.

Îmi face o deosebită plăcere ca, de Ziua Presei Militare, să vă asigur de întreaga mea consideraţie, să vă felicit şi să vă urez din inimă multă sănătate, minte mereu limpede, cuvinte potrivite, statură dreaptă în slujirea adevărului şi Armatei, în cultivarea virtuţilor militare, în întărirea capacităţii de apărare a Ţării!

General-locotenent
CONSTANTIN GHEORGHE

VEGHIND ÎN ARȘIȚA BĂRĂGANULUI

Drumul de acces într-o unitate de radiolocație, indiferent de locul în care este ea dispusă, are un cadru unic, inconfundabil. Șoseaua prăfuită, ale cărei hârtoape îți dau impresia că te îndrepți mai curând spre un teren de instrucție decât spre un dispozitiv militar, rotirea halucinantă a antenelor în căutarea țintelor aeriene, verdele crud al lizierei ce înconjoară unitatea – iată doar o parte din elementele ce au devenit, în timp, un ritual al existenței pentru cei ce-și desfășoară activitatea în arma radiolocație. Dar, dincolo de toate acestea, viața într-o unitate de radiolocație palpită după un... grafic strict, ale cărui "coordonate" tridimensionale sunt restructurarea, modernizarea și serviciul de luptă.

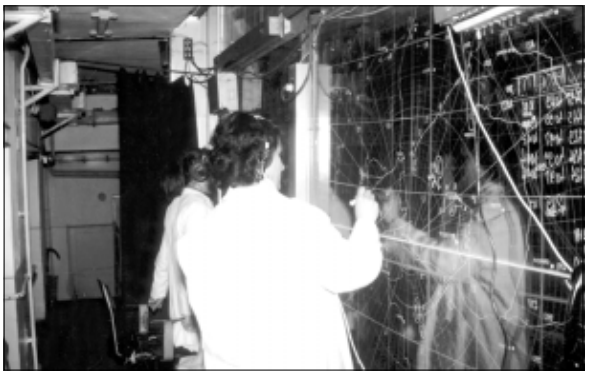

Exigențele prezentului

Locotenent-colonelul Cristian Presadă, comandantul unității, a prins toate etapele importante de restructurare, ce-au avut ca rezultat de bază crearea unei componente, de personal, mai suplă, în timp ce tehnica de luptă a rămas, cantitativ, la același nivel. "Indiferent de etapa de restructurare cuantificată – ne-a precizat domnia sa –, misiunile unității au rămas aceleași: supravegherea spațiului aerian în zona de responsabilitate, în limita posibilităților tehnicii din dotare, și asigurarea cu date radar pentru zborurile de instrucție și a acțiunilor de luptă în operațiuni de război. Cât despre modul de îndeplinire a misiunilor, cred că este suficient să specific, fără falsă modestie, că, de fiecare dată, am primit aprecieri de FOARTE BINE".

Desigur, nu poate fi cuprinsă în doar câteva cuvinte activitatea zilnică a personalului unității, din zecii de ani de existență, până s-a atins nivelul actual de pregătire și experiență, dar trebuie remarcat că problemele generate de modificările structurale parcurse nu au reprezentat decât noi provocări, care au fost și sunt tratate cu cea mai mare seriozitate.

Adaptarea la noile cerințe s-a materializat, în primul rând, prin modificări în cadrul problematicii de pregătire a personalului, ce au constat în însușirea unor noi concepte de ducere a acțiunilor de luptă, de tip NATO, dezvoltarea capabilităților de lucru cu sisteme automatizate și studierea limbii engleze. "La momentul actual – ne-a mărturisit comandantul unității –, apar greutăți, pe care le consider inerente, când încercăm să facem corelația între posibilitățile tehnicii din înzestrare și noile concepte de ducere a acțiunilor de luptă. Greutățile vor dispărea pe măsură ce radarele analogice vor fi dotate cu extractoare de date și vom fi înzestrați cu tehnică modernă, digitală".

Cu fiece an, executarea serviciului de luptă – Poliție Aeriană devine mai complexă. Creșterea numărului de aeronave pe culoarele aeriene, derularea unor conflicte armate, iată doar câțiva din factorii care au dus, în mod obiectiv, la creșterea gradului de complexitate al serviciului de luptă. Și asta în condițiile în care transmiterea prin voce a situației aeriene de la ecranul radarului în punctul de comandă, deși pare atemporală, este cât se poate de reală, fapt ce impune, o dată în plus, modernizarea tehnicii existente sau înzestrarea cu una de tip modern.

Locotenent-colonelul Cristian Presadă își desfășoară activitatea în această unitate din anul 1980, de când a fost repartizat direct din școală. 23 de ani în care a parcurs toate treptele ierarhiei militare specifice, acumulând o experiență deosebită, identificându-se cu activitățile zilnice din cadrul unității, cunoscând în detaliu oamenii, cu părțile lor bune și mai puțin bune, ce compun colectivul al cărui comandant a ajuns în timp. Faptul că în prezent are gradul de locotenent-colonel i-a oferit și o satisfacție personală, pe lângă cea profesională, întrucât gradul militar cel mai mare în familie era deținut de bunicul său, care fusese maior în armata regală.

Cât se poate de sincer și onest, locotenent-colonelul Cristian Presadă a ținut să ne precizeze că "toate realizările unității, de-a lungul timpului, s-au bazat pe eforturile și dăruirea oamenilor ce compun colectivul pe care-l comand. Sunt mândru și onorat să am în subordine oameni care au dovedit că sunt capabili să acționeze în cele mai complexe condiții, dând astfel măsura pregătirii și talentului lor".

Traiectele din adâncuri

În punctul de comandă, traiectele materializate ale țintelor aeriene au "creat" o imensă pânză de păianjen, ale cărei fire fosforescente în lumina difuză sunt ticluite și înțelese doar de observatorii care controlează spațiul aerian.

La pupitrul de comandă, **maiorul Valerică Vasilescu,** locțiitorul comandantului, purta un dialog cu ofițerul cu întrebuințarea radiolocației în punctul de comandă, pentru a verifica buna desfășurare a serviciului de luptă. "Una din îndatoririle locțiitorului comandantului – ne-a precizat maiorul Valerică Vasilescu – este aceea de a organiza și verifica modul de desfășurare a serviciului de luptă. Mai concret, verific dacă observatorilor care controlează spațiul aerian le sunt asigurate condițiile necesare pentru a putea transmite situația aeriană 24 de ore din 24, la parametrii stabiliți".

Despre nivelul ridicat de pregătire al celor aflați în fața planșetelor nu a trebuit să ne vorbească nimeni, întrucât precizia cu care trasau zborul țintelor aeriene, îndemânarea și rapiditatea cu care scriau, în "oglindă" numerele de zbor, organizarea perfectă a locul de muncă nu lăsa loc de comentarii. Tura de serviciu relevă o îmbinare a tinereții cu experiența. Cum? **Salariatele civile Elena Radu** și **Cerasela Iordache** lucrează de doisprezece ani în acest domeniu, timp în care au acumulat o experiență considerabilă, ce le-a fost extrem de utilă "ucenicilor" **Doinița Ivașcu** și **Dănuț Sârbu,** în urmă cu doi ani, când au început să dezlege tainele acestei meserii.

De-a lungul timpului, în fața planșetelor au fost nelipsite două "instrumente" ce au ajutat la materializarea a sute de mii de traiecte: creta și cârpa de șters. Nu de puține ori, lucrurile complexe se fac cu unelte simple! Dar, într-un colț al punctului de comandă, am descoperit un instrument ce va determina, în scurt timp, ca banalele cretă și cârpă de șters să țină de domeniul trecutului: un calculator! În fața monitorului, **salariata civilă Liliana Hriscu** transmitea date privind situația aeriană. I se citea concentrarea în priviri, dar chipul ei era relaxat. Într-o scurtă pauză, ne-a mărturisit că "transmiterea situației aeriene cu ajutorul calculatoarelor o consider un pas uriaș în evoluția acestui sistem. Transmiterea datelor se face, practic, în timp real și fără nici un fel de erori".

Maiorul Ion Stanciu, ofițer cu întrebuințarea radiolocației în punctul de comandă, supraveghea cu atenție situația aeriană, astfel încât, dacă realitatea ar fi impus-o, să fie capabil să intervină în timpul cel mai scurt pentru a repune lucrurile pe făgașul normal. "An de an – ne-a precizat maiorul Ion Stanciu –, situația aeriană devine mai complexă, iar serviciul de luptă capătă, astfel, noi valențe. Dacă în anii '80 într-un grafic erau 70–80 de ținte, acum numărul lor s-a dublat. S-au mărit, firesc, și stresul, și greutățile, dar tocmai asta este provocarea: să fii capabil să-ți desfășori activitatea și în condiții complexe!".

În acest an, membrii turelor de serviciu, incluzându-i aici și pe operatorii de pe radare, și-au dovedit nivelul de pregătire și capabilitatea de a acționa și într-un alt dispozitiv, cu ocazia unei aplicații desfășurate în teren. Maiorul Valerică Vasilescu ne-a precizat că "în cadrul aplicației s-au instalat în noua poziție două radare, un radioreleu și punctul de comandă. Situația aeriană a fost transmisă permanent, timp de trei zile, cât a durat aplicația, fapt ce a dovedit mobilitatea unității, capacitatea personalului de a parcurge stările graduale ale pregătirii pentru luptă și de a executa serviciul de luptă – Poliția Aeriană în noile condiții date".

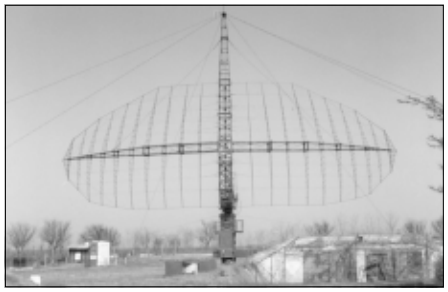

Provocările tehnologiei

În dispozitivul lor de luptă, **căpitanul Florin Minculescu,** comandantul companiei radiolocație, și **căpitanul Valentin Stancu,** comandantul companiei comandă și automatizare, stabileau ultimele detalii legate de activitățile de întreținere tehnică și remediere a defecțiunilor, acolo unde situația o impunea.

"Acordăm o importanță deosebită activităților de întreținere a tehnicii – ne-a precizat căpitanul Florin Minculescu –, întrucât radarele au o vechime apreciabilă, multe dintre ele funcționând peste 20.000 de ore. Insuficiența pieselor de schimb, încadrarea doar la nivelul de 40 la sută din necesar a categoriei de maiștrii militari, ieșirea la pensie a unui număr mare de oameni cu experiență în domeniu – iată doar câțiva din factorii care, de ce să nu recunoaștem, ne-au dat destul de multă bătaie de cap. Faptul că ne-am adaptat noilor realități este demonstrat de procentajul de bună funcționare a radarelor, care se situează în jurul valorii de 90 la sută".

Căpitanul Valentin Stancu, un pasionat al tehnicii de vârf, a absolvit anul acesta Facultatea de Știința Materialelor din Universitatea Politehnică București și, după cum ne-a mărturisit, "așteaptă cu nerăbdare momentul în care și sistemele de automatizare vor marca un salt calitativ, strict necesar într-o eră ce este supertehnologizată".

De-a lungul timpului, am avut ocazia să mă conving că în fiecare unitate de radiolocație există om bun la toate. Desigur, nici unitatea în care ne-am documentat nu a făcut excepție, acest "rol" revenindu-i **maistrului militar Gheorghe Tiniuc,** șef grupă de reparații a tehnicii. Un om de excepție, cu o viață pe măsură! Își desfășoară activitatea în această unitate din anul 1979, de când a fost repartizat aici din promoție. Prin unitate, mai în glumă, mai în serios, circulă o vorbă: "Cine bea apă din acele locuri, acolo va rămâne!" Deși a băut apă din zonă, maistrul militar Gheorghe Tiniuc a vrut să infirme zicala. Abia după 32 (treizeci și două!) de rapoarte în care a solicitat mutarea s-a convins de adevărul zicalei. Acum, privind în urmă, se bucură că viața i-a sortit să rămână în această unitate, deoarece satisfacțiile profesionale obținute alături de colegii săi nu le-ar fi putut avea în nici o altă unitate. Și-a dedicat timpul liber picturii și creării unei game largi de sisteme electrice și mecanice. Lucrarea pe care o consideră reprezentativă, materializată împreună cu căpitanul Valentin Stancu, pe durata a trei luni, în anul 1995, este macheta unității. La momentul finalizării machetei, reproducerea era atât de fidelă, încât respecta și numărul de... copaci existenți în cazarmă. Am avut ocazia să o admirăm și să remarcăm că este, încă, funcțională, adică sistemul de pază era activ, iar radarele își roteau antenele nestingherite. Lipseau doar avioanele în zbor!

Din bolta cerului, soarele își "trimitea" nemilos jerbele de foc ce încingeau bezmetic pământul. În radarul aflat în grafic, din fața indicatorului, **maistrul militar Gheorghe Covalschi** transmitea situația aeriană în punctul de comandă. Arșița de afară era... răcoritoare în comparație cu temperatura din cabină, ce înregistra valoarea de 40 de grade Celsius! O sticlă cu apă, pe jumătate golită, era singurul "obstacol" în calea căldurii zdrobitoare. Dezlipindu-se o clipă din fața monitorului, maistrul militar Gheorghe Covalschi ne-a mărturisit că "după 16 ani de serviciu de luptă, temperatura ridicată din cabină și lumina difuză fac parte din <<normalitatea>> unui grafic. Pentru mine, indiferent de condițiile de muncă, lucrul cel mai important l-a reprezentat, în tot acest timp, executarea graficului la parametrii stabiliți!"

În arșița Bărăganului, cu o precizie de metronom, unitatea își continuă serviciul de luptă. Același lucru se întâmplă indiferent dacă plouă, dacă bate vântul sau viscolește. Și de fiecare dată, activitatea se desfășoară la nivelul calificativului FOARTE BINE!

Căpitan CRISTIAN PREDA

SFATUL MEDICULUI

GLAUCOMUL – O BOALĂ PARŞIVĂ

La ora actuală, o examinare oftalmologică completă cuprinde o serie de manevre şi investigaţii specifice, fiecare în parte menită să evidenţieze nivelul parametrilor funcţionali: acuitate vizuală, simţ cromatic, tensiune intraoculară, nictometrie, examen de câmp vizual. Fiecare dintre acestea oferă informaţii preţioase ce pot sugera o funcţionare adecvată a analizatorului vizual.

Ne vom opri astăzi asupra importanţei măsurării periodice, la adult, a tensiunii intraoculare – parametru a cărei valoare crescută peste 21 mm Hg este asociată, de cele mai multe ori, cu apariţia bolii glaucomatoase. Glaucomul, afecţiune invalidantă ce afectează circa 2–3 la sută din populaţia mondială, este o reală problemă de sănătate publică, datorită riscului de orbire. Afecţiunea se datorează perturbărilor circulaţiei lichidelor în glob, ce duc la ridicarea presiunii intraoculare şi, în consecinţă, alterează în mod semnificativ nutriţia capului nervului optic, generând modificări în timp ale câmpului vizual, scăderea acuităţii vizuale şi – pentru cazurile neglijate – orbirea. Tensiunea oculară este, aşadar, rezultanta stării de echilibru dintre conţinutul globului ocular şi elasticitatea pereţilor săi.

Creşterea presiunii intraoculare este unul dintre cei mai importanţi factori de risc în apariţia şi evoluţia glaucomului. Din păcate, nu există semne sau simptome care să sugereze pacientului o stare de anormalitate. Spunem că "boala este parşivă". De aceea este cu atât mai importantă o depistare timpurie a persoanelor cu tendinţă la valori crescute ale tensiunii intraoculare, cu cât modificările de câmp vizual determinate de acestea, o dată instalate, sunt ireversibile. Este sugestiv faptul că timpul de evoluţie a bolii glaucomatoase netratată scade o dată cu creşterea tensiunii intraoculare. Modularea matematică sugerează că orbirea ar surveni în 3 ani, când tensiunea intraoculară este de 30 mm Hg, în 7 ani când presiunea netratată este între 25–30 mm Hg, şi în 15 ani când tensiunea intraoculară este cuprinsă între 21–25 mm Hg. Vă invit să trageţi singuri concluziile, comparând aceste date cu modelul în care evoluţia bolii este de 38 de ani, atunci când tensiunea intraoculară iniţială mai mare de 25 mm Hg a fost menţinută la valori normale sub tratament hipotensor.

Trebuie, de asemenea, să vă spun că nu orice valoare crescută a tensiunii intraoculare înseamnă glaucom. Sunt persoane care au valori ridicate ale presiunii intraoculare – superioare normalului statistic – şi care nu dezvoltă niciodată glaucom, după cum sunt şi pacienţi cu glaucom, la care tensiunea este în limitele normalului statistic. În ultimele decenii, cercetările efectuate au făcut progrese în diagnosticarea şi tratamentul glaucomului, iar introducerea ştiinţelor exacte şi a informaticii au permis ca datele clinice să fie precise şi posibil de cuantificat. În aceste condiţii, clinicianului-oftalmolog îi revine rolul de a stabili cu exactitate necesitatea instituirii tratamentului hipotensor ocular.

Pentru personalul aeronautic, în special, se practică efectuarea unor investigaţii suplimentare care evidenţiază deficite mai mari decât cele constatate în perimetria computerizată standard, ea putând să precizeze care pacienţi cu hipertensiune intraoculară vor dezvolta deficite glaucomatoase.

Dr. AURORA NICODIN
medic primar oftalmolog

ARPIA – o prezenţă ce se vrea permanentă

Activitatea Asociaţiei a fost mediatizată număr de număr în coloanele revistei "CER SENIN". Din păcate, numai în această publicaţie. În pofida aşteptărilor noastre, dar, poate, şi din cauza unei insuficiente activităţi de popularizare a rolului şi scopurilor ei în rândurile cadrelor active, ale tineretului, numărul membrilor din aceste categorii este foarte mic, aproape insignifiant. Marea majoritate o formează pensionarii, veteranii, cei mai mulţi trecuţi de 70 de ani.

Iată de ce ne-am propus să întreprindem o prezentare a ei, în măsura în care spaţiul ne permite. Încercăm, aşadar, un răspuns la eternele întrebări: Cine? Ce? Cum? Când? Unde?

Asociaţia Română pentru Propaganda şi Istoria Aeronauticii este continuatoarea tradiţiilor inaugurate de ARPA şi este deschisă tuturor celor ce iubesc aviaţia, planorismul, paraşutismul, deltaplanismul, astronautica etc. Este o organizaţie apolitică, nonprofit şi uneşte mai multe categorii de membrii fondatori (în număr de 69), obişnuiţi, simpatizanţi, de onoare.

Nu există criterii de apartenenţă, aeronautica română cuprinzând, în totalitatea lor, atât unităţile militare, cât şi cele civile. Este o asociaţie fără grade şi graniţe a tuturor iubitorilor aeronauticii, indiferent de sex, vârstă, naţionalitate, orientare politică etc.

ARPIA activează prin filiale locale şi la nivel naţional, conform Statutului său, organizează şi desfăşoară activităţi de propagandă în unităţi şi şcoli, instituţii militare şi civile. Lunar, la şedinţele filialelor, au loc manifestări propagandistice cu caracter aniversar şi comemorativ.

Dintre filialele cu o prezenţă mai activă în această plajă de preocupări se numără cele din Bucureşti, Braşov, Craiova, Buzău.

Filiala din Capitală a realizat, în ultima perioadă, cu sprijinul unor prestigioase instituţii, între care Academia Română, ROMAERO, ROMATSA, Autoritatea Aeronautică Civilă Română ş.a., acţiuni de omagiere a unor figuri reprezentative, cum sunt cele consacrate lui Traian Vuia, Aurel Vlaicu, Elie Carafoli, Radu Manicatide.

ARPIA a iniţiat şi sprijinit publicarea de materiale în presă, precum şi a unor lucrări cu caracter memorialistic, istoric, parte dintre ele prezentate în revista ***"CER SENIN"***.

S-a hotărât ca în anul 2003 să se înceapă tipărirea unor capitole largi din "Enciclopedia Aeronauticii Române".

La baza acestor apariţii se situează munca unor inimoşi membri cu preocupări literare, publicistice, istorici, cercetători din domeniul aeronauticii şi generozitatea unor sponsori.

Înainte de a încheia răspunsurile parţiale la cele cinci întrebări menţionate la început, o alta – de ce? – ne frământă adesea.

De ce, de pildă, nu se implică în activitatea ARPIA unele organe ale statului – civile sau militare – care ar putea aduce un real ajutor moral şi material bunei sale funcţionări?

De ce nu se îngrijeşte nimeni de stabilirea unor locaţii corespunzătoare pentru filialele ARPIA?

De ce nu vin alături de noi şi membri tineri? Răspunsul implică şi insuficienta muncă de propagandă în rândul lor.

De ce în afara revistei ***"CER SENIN"*** şi, mai recent, a revistei "ORIZONT AVIATIC", mass-media scrisă şi audiovizuală nu ne acordă o atenţie pe care, poate, ar binemerita-o asociaţia?

Supunem meditaţiei cititorilor aceste gânduri.

Comandor (r) ing.
JEAN DĂSCĂLESCU

La obiect, cu înaltă competenţă

De la înfiinţarea revistei noastre am semnalat, cu regularitate, apariţiile REVISTEI DE MEDICINĂ ŞI PSIHOLOGIE AERONAUTICĂ, publicaţie ce s-a impus tot mai mult datorită conţinutului său deosebit de interesant, nu numai în rândurile specialiştilor, ci şi ale cititorilor mai puţin avizaţi cu terminologia medicală.

Numărul rezervat trimestrului al II-lea din acest an ne convinge, o dată în plus, de preocuparea constantă a Comitetului de redacţie de a veni cu răspunsuri de înaltă rigoare ştiinţifică la numeroasele întrebări ce se ridică privitor la diagnosticarea, manifestările şi tratamentul unor boli ce afectează sănătatea personalului Forţelor Aeriene.

Un colectiv, format din doctorii Marian Macri, comandantul Institutului Naţional de Medicină Aeronautică şi Spaţială, Florica şi Florin Năftănăilă, Mariana Jinga, Eugenia Gigea, abordează în extenso probleme de actualitate în **"Hepatopatia steatozică non-alcoolică"**, o boală cronică a ficatului care afectează un procent mare din populaţia mondială.

În articolul **"Se tratează sau nu hipertensiunea oculară?"** dr. Cristina Iliuţă aduce în atenţie rezultatele unui studiu clinic prospectiv multicentric ce analizează riscul declanşării unei boli atât de grele prin consecinţele sale asupra fiziologiei vederii – glaucomul – în rândul bolnavilor cu hipertonie oculară izolată, precum şi utilitatea unui tratament hipotensor ocular "precoce".

Doctorand psiholog Doina Trandafir, doctorii Mirela şi Traian Manea au publicat partea a doua a studiului pe o temă mai puţin abordată, cu mari implicaţii în varii domenii, **"Dependenţa de muncă"**, studiu foarte interesant prin bogăţia de informaţii şi avertismente pe care le conţine.

Sub semnătura doctorandei Doina Trandafir, se poate citi şi un alt material de mare actualitate: **"Stres şi emoţie: un model integrat"**.

Despre boala care a început să îngrozească planeta şi despre care se ştiu atât de puţine lucruri – **sindromul respirator acut sever (SARS)** – ne furnizează date interesante doctorii Traian Popescu, Constantin Răduică şi studentul în medicină Ionuţ Cristian Panait.

Afirmam că revista se adresează, deopotrivă, tuturor categoriilor de cititori. Articolul care deschide acest număr de excepţie, semnat de doctorii Marian Macri, Mirela Anghel şi Constantin Răduică, aduce în faţa noastră cele mai importante modificări fiziologice şi fiziopatologice asociate zborului şi, implicit, măsurile specifice de prevenire, ameliorare sau combatere a efectelor acestor modificări, astfel încât călătoria cu avionul să fie cât mai sigură şi confortabilă. Ne-o garantează autorii.

PETRE BÂNĂ

ULTIMA BĂTĂLIE

De 11 ani, la Bacău, trimestrial, apare revista **"Veteranul de război"**, editată de filiala judeţeană A.N.V.R. "General Eremia Grigorescu" şi coordonată de colonelul (r) prof. Pintilie Hâineală, preşedintele acestei organizaţii. Număr de număr, în paginile publicaţiei şi-au aflat oglindirea fapte de arme şi portrete ale foştilor combatanţi din Forţele Aeriene ale României, luptători de elită în oştirea noastră în timpul celui de al doilea război mondial, mulţi dintre ei distinşi, pentru acte de eroism, cu importante ordine şi medalii de război între care, la loc de cinste se numără şi cele mai înalte distincţii, ordinele "Mihai Viteazul" şi "Virtutea Aeronautică".

Fie că aceste fapte au fost relevate de autorii înşişi sau de către redactori ori colaboratori ai revistei, ele se constituie în adevărate pilde pentru militarii de azi din Forţele Aeriene sau pentru tinerii care, peste ani, vor face parte din personalul acestei categorii de forţe armate.

Semnalăm, din numărul apărut în preajma sărbătoririi Zilei Forţelor Aeriene, o evocare semnată de locotenent-comandorul în retragere, veteran de război Vasile Ciocârlan, şi intitulată "Ultima bătălie", despre participarea Escadrilei 16 Observaţie-Informaţie, la luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei, în special a celor de la Banska Bistrica, pe un frig năpraznic, când i-au degerat urechile şi falangele de la ambele mâini şi a fost rănit la piciorul stâng.

Ultima bătălie aveau să o dea echipajele escadrilei la două zile după capitularea armatei fasciste, pe 11 mai 1945, când avioanele noastre au obligat aeronavele inamice atacatoare să abandoneze lupta.

Aparatele de zbor ale escadrilei menţionate, din compunerea Corpului 1 Aerian, acţionau pentru culegerea de informaţii necesare Armatei a 4-a şi, cu toate că nu dispuneau de armamentul de bord specific avioanelor de vânătoare, au reuşit în repetate rânduri, să le facă inofensive spre cinstea şi bravura luptătorilor noştri aerieni. **(P.B.)**

La Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene a fost editată o lucrare

ÎN SPRIJINUL CANDIDAŢILOR LA EXAMENUL DE ADMITERE

Pentru a veni în ajutorul celor ce doresc să susţină examenul de admitere în această vară la Şcoala Militară de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene, a fost editată o broşură ce conţine exerciţii tip grilă de matematică şi fizică.

Lucrarea a fost coordonată de comandorul Marian Milea, comandantul şcolii, colonelul Ilie Andrei şi căpitan-comandorul Constantin Dascălu, având ca autori cadre didactice cu o mare experienţă în cadrul acestei instituţii de învăţământ.

Materialul este grupat în două capitole: algebră şi fizică şi este în conformitate cu programa de admitere în şcolile militare.

Enunţul fiecărui exerciţiu este marcat de patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă.

Lucrarea a apărut într-un număr suficient de exemplare.

Solicitanţii se pot adresa direct la sediul şcolii sau prin INTERNET, la adresa **www.artelecom.net/traianvuia**

Fetele – în front!

Zi de neuitat pentru viitoarea activitate în rândul subofiţerilor a fetelor care, după pregătirea militară generală şi cursul de formare a subofiţerilor chemaţi în activitate – încununate cu examenul de absolvire –, au fost înaintate la gradul de sergent în Forţele Aeriene. Ele au depus, de curând, Jurământul Militar, la Comandamentul Operaţional Aerian Principal.

Toate sunt tinere, pline de vioiciune, bună dispoziţie, dornice de muncă şi performanţe, fapt ce va aduce un suflu nou în colectivul de operatori spaţiu aerian, în care unele au mai lucrat, iar altele au fost acum încadrate.

Intrarea lor în rândul corpului subofiţerilor este percepută ca fiind de bun augur în desfăşurarea în condiţii de maximă exigenţă şi corectitudine a activităţilor de supraveghere a spaţiului aerian.

Menţionăm că şefe ale ultimei promoţii de cursante sunt **sergenţii Diana Bozeşan** şi **Roxana Stancu**.

Căpitan-comandor
DUMITRU PISTOL

Examenul a confirmat:

Specialişti de clasă foarte bine pregătiţi

La sfârşitul lunii iunie, unitatea comandată de locotenent-colonelul Ilie Camenţu a fost gazda examenului de obţinere/menţinere a titlului de specialist clasa 1, arma radiolocaţie.

Comisia, formată din colonelul Ion Gătej, locotenent-colonelul Ilie Roşu, maiorii Gheorghe Maxim şi Petrică Iancu, a examinat candidaţii prezenţi atât prin probe teoretice, cât şi practice.

Examenul a fost susţinut de radiolocatoriştii încadraţi în structurile direct subordonate Statului Major al Forţelor Aeriene.

La partea teoretică, examenul a fost gândit şi aplicat într-un stil modern, folosindu-se trei seturi de teste tip grilă, care au solicitat din plin cunoştinţele candidaţilor. Datorită seriozităţii cu care s-au pregătit, acest fapt nu i-a pus în dificultate, astfel încât la proba teoretică toţi candidaţii au absolvit.

A urmat proba practică, constând în executarea unor verificări şi reglaje la staţiile de radiolocaţie şi aparatura de automatizare.

Comisia a nominalizat cadrele militare care au obţinut titlul de specialist clasa 1, urmând ca, în noua formă, să susţină examen pentru menţinerea acestuia peste trei ani. (C.P.)

PE PODIUMUL PERFORMERILOR

La sfârşitul lunii iunie, garnizoana Brăila a fost gazda **Concursurilor sportive şi aplicativ-militare de vară pentru unităţi operative.**

Sportivii din lotul Statului Major al Forţelor Aeriene au efectuat un stagiu de pregătire de două săptămâni, având ca scop atingerea unei forme fizice de vârf, definitivarea strategiilor pentru fiecare echipă şi, nu în ultimul rând, intrarea în atmosfera specifică unui astfel de concurs.

La startul competiţiei s-au aflat sportivi ce au reprezentat Statul Major General, Forţele Terestre, Forţele Aeriene, Forţele Navale şi Comandamentul de Transmisiuni. Dăruirea şi ambiţia sportivilor, concretizată în lupta pentru puncte, au asigurat "ingredientele" unei competiţii de înalt nivel calitativ.

Efortul susţinut al sportivilor ce au reprezentat Forţele Aeriene a fost răsplătit cu rezultate pe măsură. Astfel, la **patrulă,** echipa formată din **căpitan-comandorul Emil Hecico, maistrul militar Iosif Saroşi, plutonierul Ludovic Saroşi, militarii angajaţi Radu Zete şi Ciprian Popa, soldaţii Vică Ilea şi Paul Brabiescu,** a obţinut **locul I.**

La proba de **înot, maistrul militar Gabriel Petric** a obţinut **locul II** la individual – 400 metri liber, iar **ştafeta** formată din **locotenentul Marin Ştefan, maistrul militar Gabriel Petric, militarul angajat Dorin Costea** a obţinut **locul III.**

În proba de **triatlon,** la individual, s-au obţinut **locurile II şi III,** prin **militarii angajaţi Radu Zete şi Ciprian Popa,** iar pe echipe, **locul II.**

Pe tatami, la **judo,** s-au obţinut **trei locuri I,** prin **militarul angajat Daniel Bădicel** – categoria 60 kg, **plutonierul Nelu Dudă** – categoria 90 kg şi **locotenentul Sorin Bucur** – categoria 100 kg. În clasamentul pe echipe, ai noştri au obţinut **locul III.**

În **clasamentul general,** lotul reprezentând Statul Major al Forţelor Aeriene a obţinut **locul II.**

Rezultatul este cu atât mai meritoriu, cu cât el a fost obţinut în pofida unor impedimente create de organizatori, voit sau nu. Căpitan-comandorul Emil Hecico, şeful lotului, ne-a mărturisit că "pe clădirea în care am fost cazaţi se afla o bulină galbenă, ce o atesta ca având gradul doi de risc seismic. În interior, peste tot, se aflau pancarte pe care era scris <<Atenţie, cade tavan!>>. Interesant este faptul că am fost singurul lot cazat într-o astfel de clădire!"

◆

Tot în luna iunie, la Govora, s-a desfăşurat **Campionatul militar de tenis de câmp.**

Lotul ce a reprezentat Statul Major al Forţelor Aeriene a fost compus din **locotenent-comandorii Constantin Stanciu şi Lucian Surdeanu, maiorii Florin Ciocănaru şi Laurenţiu Avram,** antrenor fiind **maiorul Sebastian Voica.** Timp de două săptămâni, înainte de startul competiţiei, lotul a efectuat un stagiu de pregătire.

Competiţia a fost organizată şi desfăşurată respectând sistemul Cupei Davis.

S-au înfruntat pe terenurile de zgură sportivi ce au reprezentat Statul Major General, Forţele Terestre, Forţele Aeriene, Comandamentele de Logistică şi Transmisiuni.

Talentul sportivilor din Forţele Aeriene, dăruirea lor, concretizată într-un număr mare de aşi şi foarte puţine greşeli personale, le-au asigurat obţinerea **locului I** în clasamentul general. (**C.P.**)

Concediul nostru

LA MUNTE, SAU LA MARE?

E miez de vară, e luna lui Cuptor, soarele este generos, poate prea generos, cu noi şi ne e dor de concediu, ne e dor de mare şi de munte, ne e dor de atmosfera plăcută a zilelor petrecute, 24 de ore din 24, cu familia, cu prietenii, cu rudele. Dar întrebarea este: unde mergem în concediu? Desigur, unii ar dori să-şi petreacă, tihnit, vacanţa la munte, la umbra şi răcoarea brazilor, sub adierile miloase ale vântului. Alţii, poate cei mai mulţi, iubesc marea şi briza ei sărată, tânjesc după nisipul fierbinte al superbului nostru litoral. În fiecare dintre noi există, va exista mereu, tentaţia noului, a descoperirii, a schimbării de decor, măcar în perioada de odihnă dintr-un an.

La toate acestea s-a gândit, se gândeşte mereu, inimosul şi întreprinzătorul nostru coleg **Constantin Stoian**, cunoscut şi răsfăţat de salariaţii civili din Forţele Aeriene, şi nu numai, sub titulatura **"şeful de la sindicate"**. Ei bine, şi în această vară, "şeful de la sindicate" s-a zbătut mult, a făcut ore întregi anticameră pe la diferiţi "ştabi" de la diferite ministere şi, cu insistenţă diplomatică, promisiuni şi reveniri enervante, a reuşit să… smulgă, fie şi pe "cârâială", câteva sute de bilete pentru staţiunile de odihnă de pe litoral şi de la munte. Zbaterile domniei sale ar fi mult uşurate dacă ar mai funcţiona, ca în urmă cu câţiva ani, protocolul dintre Ministerul Apărării Naţionale şi Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei, încheiat în 1999, prin care salariaţii civili membri de sindicat din armată puteau beneficia de bilete de odihnă şi de tratament subvenţionate 50 la sută. Dar, din 2002 încoace, protocolul respectiv nu s-a mai aplicat corespunzător, astfel că numărul biletelor a tot scăzut, s-a depreciat şi calitatea serviciilor din staţiuni (s-au repartizat locuri la bungalow-uri sau în hoteluri cu servicii comune), iar eliberarea biletelor se face târziu, cu doar două-trei zile înainte de începerea seriei respective, ceea ce le face inoperante pentru solicitanţi.

Pentru acest sezon, şeful nostru de sindicat a solicitat 350 de locuri şi a primit 289 (250 de odihnă şi 39 de tratament). E bine şi aşa! Iată, acum, şi lista cu staţiunile de odihnă unde cei interesaţi pot solicita bilete pentru perioada **20 iunie – 10 septembrie 2003. Pe litoral:** Eforie Nord (hotelurile "Felix", "Cerna", "Bucegi", "Selena", "Hefaistos" şi bungalow-urile "Marea Neagră" şi "Dunărea"), Eforie Sud (hotelurile "Ancora", "Capitol", "Gloria", "Măgura", "Riviera", "Suceava", "Crişana"), Techirgiol ("SC Dublet SRL Vile"), Venus (hotelurile "Favorit", "Melodia", "Brânduşa", "Claudia", "Lidia", "Cocorul", "Pajura", "Vulturul", "Raluca"), Saturn (hotelurile "Atena", "Aida", "Cleopatra", "Tosca", "Narcis", "Semiramis", "Alfa", "Beta", "Gama"). **La munte:** Băile Felix-Oradea (hotelurile "Mureş", "Someş", "Unirea", "Lotus", "Poienita"), Moneasa (hotelul "Parc"), Păltiniş ("Casa turiştilor"), Sângeorz (hotelul "Someş"), Covasna (hotelul "Montana"), Vidra (vilele "Vidra"), Slănic Moldova (hotelul "Venus"), Soveja (hotelul "Zboina"), Voineasa (hotelurile "Lotrişor" şi "Vidruţa").

Tuturor norocoşilor (de bilete) – timp superb şi vacanţă plăcută!

NICOLAE RADU

BLUE KNIGHTS

Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu a fost gazda exerciţiului **Blue Knights**, la care au participat şase piloţi din Forţele Aeriene ale României şi 100 de militari din Escadrila 37 Transport Aerian, USAFE, dislocată la Baza Aeriană Ramstein, Germania.

Exerciţiul a constat în executarea de zboruri tactice la înălţimi mici, cu trei aeronave C-130 Hercules.

Pe parcursul desfăşurării exerciţiului, personalul navigant român a participat la pregătirea şi executarea nemijlocită a misiunilor de zbor alături de echipajele americane, în calitate de observatori şi ofiţeri de legătură cu punctele de comandă şi dirijare autohtone. Totodată, piloţii români s-au familiarizat cu modul de executare, de către partea americană, a misiunilor de delestare CDS (sistem de delestare containerizat) pe timp de noapte, într-o zonă stabilită, conform procedurilor NATO, cu executarea manevrelor la sol (ground operations) şi stabilirea măsurilor de securitate pe timpul desfăşurării exerciţiului şi misiunilor în zbor.

Toate misiunile de zbor din cadrul exerciţiului au fost executate pe timp de noapte. Ca urmare, pentru personalul navigant român, participarea în cadrul unor misiuni în care observarea modului de executare a navigaţiei aeriene s-a efectuat cu ajutorul aparaturii de vedere pe timp de noapte (NVG) s-a dovedit extrem de utilă. La fel de interesant a fost şi faptul că s-au executat toate tipurile de proceduri de apropiere ce se pot efectua cu avionul C-130, cu sau fără iluminarea pistei de decolare/aterizare, şi observarea procedurilor NATO specifice zborului în formaţie.

Căpitan-comandorul Marian Gârâiacu, coordonatorul exerciţiului în cadrul Bazei Aeriene Mihail Kogălniceanu, ne-a precizat că "desfăşurarea acestui exerciţiu s-a soldat cu acumularea unei experienţe deosebite pentru personalul navigant român. S-au executat misiuni tactice aer-sol şi zboruri tactice de antrenament la mică înălţime, pe timp de noapte, multe dintre ele având caracter de noutate pentru partea română".

Căpitanul Dan Begin, şeful detaşamentului american, a considerat că "exerciţiul s-a desfăşurat în condiţii foarte bune, atingându-se toate obiectivele propuse. Am fost încântaţi de profesionalismul aviatorilor români, de modul în care am cooperat, fapt pentru care am dori să permanentizăm acest tip de exerciţiu".

Desfăşurarea unor asemenea exerciţii permite personalului român implicat familiarizarea cu procedurile şi tacticile specifice în operaţiuni de sprijin PfP, ceea ce constituie un fapt important în atingerea cerinţelor obiectivului de parteneriat "Aeronave de sprijin pentru operaţiuni PfP conduse de NATO". (**C.P.**)

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km. 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: **021/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
ISSN 1582-6317. B 222.03; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
ELENA TOFAN,
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU

TIP~RIT LA
C.C.A. INTACT S.A.